

— Μὴ τὸ βλέπετε ἔτσι, κυρία, λέγει τότε ἡ ὑπηρετρίξ, ἀφήστε νὰ τὸ παραγεμίσουμε μὲ ὄλα τὰ χρειάζόμενα, καὶ τότε θὰ ἰδῆτε τί καλὸ θὰ φαίνεται. Εἶνε ὅταν καὶ τὴν εὐγενεία σας ὅταν στολιζέσθε μὲ τὰ διαμάντια σας!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Καὶ ὅταν ἔτι ἐκ γενετῆς εὐρίσκωσιν οἱ ἄνθρωποι πλοῦτον καὶ ὑψηλὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, ἢ ἀγαθὴ προσωπικὴ φήμη, ἢς δύνανται νὰ τύχωσιν, ἀποκτᾶται μόνον δι' ἐπιμόνου ἐπιμελείας· διότι εἶνε μὲν δυνατὸν νὰ κληρονομήσῃ τις ἕκτασιν γῆς, ἀδύνατον ὅμως νὰ κληρονομήσῃ σοφίαν καὶ γνώσεις. Ὁ πλοῦσιος ἄνθρωπος δύνανται νὰ πληρώσῃ ἄλλους, ἵνα ἐργασθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἀδυνατεῖ ὅμως καὶ νὰ εὕρῃ ἄλλους ἵνα σκεφθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἢ νὰ ἀγοράσῃ οἰονδήποτε εἶδος γνώσεων.

* * Ἡ εὐσπλαγχνία εἶνε τὸ ἐκπληκτικὸν γεγονός, τὸ μυστηριώδες, δι' οὗ τὸ ὅριον, ὅπερ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας χωρίζει τελείως τὰ ὄντα ἀπ' ἀλλήλων, ἐξελίσφεται. Μόνη ἡ εὐσπλαγχνία εἶνε ἡ πραγματικὴ ἀρχὴ πάσης δικαιοσύνης ἀνεπηρεάστου καὶ πάσης ἀληθοῦς χάριτος· ἡ εὐσπλαγχνία εἶνε ἀναμφισβήτητον γεγονός τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἰδιάζει αὐτῷ οὐσιωδῶς, μὴ προκύπτουσα ἐκ προγενεστέρων γνώσεων, ἐξ ἰδεῶν ἐκ τῶν προτερῶν, θρησκευτικῶν, δογματικῶν, μύθων, ἀνατροφῆς, παιδεύσεως· εἶνε τὸ αὐθόρμητον προῖον, τὸ ἄμυστον, τὸ ἀναλλοίωτον τῆς φύσεως, ἀντέχει εἰς πᾶσαν δογματικὴν παραγόμενον ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ. Πανταχοῦ ἐκ πεποιθήσεως γίνεται πρὸς ταύτην ἐκκλίσις, διότι πᾶς τις εἶνε βέβαιος ὅτι ἔγκειται εἰς πάντα ἄνθρωπον, καὶ οὐδέποτε κατελέγη μεταξὺ τῶν «ξένων θεῶν». Ὁ ἄσπλαγχνος εἶνε ἐκτὸς τῆς ἀνθρωπότητος. (Schopenhauer)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Τὴν ἰδέαν τῶν ταχυδρομ. δελταρίων συνέλζε πρῶτος ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βερολίνου Στέφαν τῷ 1865. Τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ἀνεπτυξεν ἐν Καρλσρούη κατὰ τὴν πέμπτην ταχυδρομ. σύνοδον, ἡσπάσατο δὲ αὐτὴν ὁ τμηματάρχης Κολδενστέινερ, ὁ κατόπιν γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ταχυδρομείων καὶ τηλεγραφείων, ἐγκαινίσας αὐτὴν τῇ πρώτῃ ὁκτωβρίου 1869. Ἐν Αὐστρίᾳ, κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν, διεβιβάσθησαν 2,930, 000 ταχυδρομικῶν δελταρίων. Ταύτης δὲ τὸ παράδειγμα ἐμιμήθη ἡ τότε Ὀμοσπονδία τῆς βορείου Γερμανίας τῇ 25 ἰουνίου 1870, διεβιβάσθησαν δὲ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐν μόνῳ τῷ Βερολίῳ 45, 468 καὶ ἐντὸς διμηνίας 2,000, 000. Τελευταίον ἐπηκολούθησαν τὰ ἄλλα ἐν Εὐρώπῃ κρᾶτη, καὶ δὴ εἰς καιρὸν. Ἐπὶ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου οἱ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν διαπρέψαντες γερμανοὶ οἰκογενεάρχαι ἐπέστειλαν καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν οἰκοὶ συγγενῶν τῶν 10,000,

000 δελταρίων. Ἡ ἐν Γαλλίᾳ κυβέρνησις τῆς ἐπὶ θηκῆς ἀμύνης εἰσήγαγε τὰ δελτάρια τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1870· μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου τὰ γαλλικὰ δελτάρια ἀπηγορεύθησαν, εἰσῆχθησαν δὲ πάλιν τῷ 1873. Τὴν μεγίστην τῶν δελταρίων κατανάλωσιν διενεργούσιν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἐλάτωσις τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους ἠῤῥήθησε φυσικῶ τῷ λόγῳ τῆς προσόδου τῶν ταμείων τῶν κυβερνήσεων. Τῷ 1872 τὸ γερμανικὸν ταχυδρομεῖον ἐξαπέστειλε 307, 042. 000 συνήθων ἐπιστολῶν καὶ 7, 727, 833 ταχυδρομ. δελταρίων· ἐν ἔτος ὕστερον ἐκείναι μὲν ἠῤῥήθησαν εἰς 337, 567, 392, ταῦτα δὲ εἰς 24, 955, 986. Σήμερον τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα κράτη ἔχουσι τοὺς λεγομένους παγκοσμίους ταχυδρομικοὺς χάρτας, τρία δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ἐν ὅλῃ τῇ ὕρῃ ἐπικοινωνοῦσιν ἀλλήλοις διὰ δελταρίων. Κατὰ τὸ 1879 ἡ Γερμανία ἀντήλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα κράτη 16, 614, 000 δελταρίων, ἦτοι 2 1/2 ἑκατομμύρια πλέον ἢ τὸ πρότερον ἔτος. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ προμνημονευθέντος γερμανικοῦ ὑπουργείου ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ ἀνταλλάσσονται νῦν 350, 000, 000, ἐν δὲ ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις 230, 000, 000. Μόνη ἡ Γερμανία τῷ 1879 ἐξαπέστειλεν 122, 747, 000. Εἰς κατασκευὴν τούτων τὸ ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικὸν τυπογραφεῖον ἐκδίδιδε καθ' ἑκάστην 400, 000 προτύπων, ἐλκόντων βάρους 1360 χιλιογράμμων· ἐργάζονται δὲ 28 ἄνθρωποι, κινούντες τρία ταχυκίνητα πιεστήρια καὶ δύο ἀτμοκινήτους κοπτικὰς μηχανάς. Περιεργον εἶνε, ὅτι τὰ καθ' ὕλην καὶ κατ' εἶδος φαυλότατα δελτάρια εἶνε τὰ ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν ᾗ ἐνθάδε τὸ πρῶτον, ὡς ἐῤῥέθη, εἰσῆχθησαν.

Εἰς Ἀναφροσθη.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Προφύλαξις τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῶν ἐντόμων.

Οἱ διατηροῦντες μικροὺς κήπους παρὰ τὰς οἰκίας αὐτῶν βλέπουσι συχνὰ μετὰ λύπης τοὺς καρπούς τῶν δενδρουλλίων καταστρεφόμενους ὑπὸ διαφόρων ἐντόμων, ἅτινα πολυπληθῆ ὑπάρχουσι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους. Κατὰ τῶν ἐντόμων τούτων δραστήριον προφυλακτικὸν συνιστᾷ ἱατρός τις, ὁ κ. Bordier, τὴν πικρὰν *κουάσσιαν* (quassia amara). Ἐὰν ἱκανὴν αὐτῆς ποσότητα ἐμβάλωμεν εἰς ὕδωρ, μέχρις ὅτου τοῦτο καταστῆ ἱκανῶς πικρὸν, οἷον παρασκευάζεται ὡς φάρμακον διὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διαβρέξωμεν δι' αὐτοῦ τὰ ὀφθαλμοφύρα δένδρα, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ἄμπελον, τὸ ὕγρὸν ἀποδιώκει τὰ καταστρεπτικὰ ἔντομα, καὶ οὕτω προφυλάττονται οἱ καρποί. Μία λίτρα κουάσσις εἰς 35 λίτρας ὕδατος θεωρεῖται ἐπαρκὴς εἰς ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕγρου διαβρεχόμεναι αἱ χεῖρες προφυλάττονται ἀπὸ τῶν δειγμάτων τῶν σκνιπῶν καὶ τῶν κωνόπων.